

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....โรงพยาบาลพะเยา.....
ที่.....วันที่.....1 ธันวาคม พ.ศ. 2553.....

เรื่อง แสดงความเห็นเพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบังคับสภากายภาพบำบัดว่าด้วยอายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
เรียน นายกสภากายภาพบำบัด

ตามที่สภากายภาพบำบัดได้ออกข้อบังคับว่าด้วยใบอนุญาตและการต่อใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
กายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะในหมวดต่อไปนี้

หมวด ๑

อายุใบอนุญาต

ข้อ ๔ ใบอนุญาตให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่สภากายภาพบำบัดออกใบอนุญาต

หมวด ๒

การต่ออายุใบอนุญาต

ส่วนที่ ๑

คุณสมบัติของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติ
ดังต่อไปนี้

- (๑) ได้รับการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพ หรือวิชาการ หรือ
- (๒) มีส่วนร่วมในการพัฒนาบุคลากร หรือพัฒนาวิชาชีพ หรือ
- (๓) เข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพกายภาพบำบัดเฉพาะทางหรือกายภาพบำบัดระดับ
บัณฑิตศึกษา

คุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่สภากายภาพบำบัด

กำหนด

และ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕ ให้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน สาขากายภาพบำบัด ที่ออกตาม
พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามพระราชบัญญัติการประกอบ
โรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้ และใบอนุญาตเป็นผู้
ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ยังมี

ผลใช้บังคับอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้ ให้มีอายุใบอนุญาตต่อไปอีกห้าปี นับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้นั้น

ข้าพเจ้าในฐานะสมาชิกสภากายภาพบำบัดมีข้อกังวลและขอแสดงความเห็นเป็นหนังสือต่อสภากายภาพบำบัดเพื่อให้พิจารณาแก้ไขข้อบังคับดังกล่าวตามสิทธิในพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๒(๒) ที่ได้เปิดช่องทางไว้ให้ โดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. จากเหตุผลทางข้อกฎหมาย การที่สภาออกข้อบังคับว่าด้วยใบอนุญาตและการต่อใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่กล่าวมาเบื้องต้นนั้น โดยเฉพาะบทเฉพาะการข้อ ๕ เป็นการออกข้อบังคับที่ผิดระเบียบกฎหมาย สภาออกข้อบังคับนี้โดยเกินขอบเขตของกฎหมายแม่บทคือพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้อำนาจไว้ กล่าวโดยสั้นๆ คือไม่มีอำนาจที่พึงกระทำได้อำนาจหน้าที่ของสภากระทำได้แต่เท่าที่ระบุไว้ใน มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ เท่านั้น ซึ่งสภามีหน้าที่ดังต่อไปนี้เท่านั้นคือ

มาตรา 8 สภากายภาพบำบัดมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด
  - (2) ออกคำสั่งตาม มาตรา 42 วรรคสี่
  - (3) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพกายภาพบำบัดของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก
  - (4) รับรองหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ของวิชาชีพกายภาพบำบัดของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมดังกล่าว
  - (5) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (4)
  - (6) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ กายภาพบำบัด สาขาต่างๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพกายภาพบำบัด
  - (7) จัดทำแผนการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อสภานายกพิเศษอย่างน้อยปีละครั้ง
  - (8) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภากายภาพบำบัด
- โดยสภามีวัตถุประสงค์คือ

มาตรา 7 สภากายภาพบำบัดมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด
- (2) ควบคุม กำกับ ดูแล และกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด
- (3) ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพกายภาพบำบัด
- (4) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับกายภาพบำบัดและการสาธารณสุข

- (5) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับงานกายภาพบำบัดและการสาธารณสุข
- (6) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก
- (7) ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก
- (8) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของประเทศไทย

เมื่ออ่านพิจารณาอย่างละเอียดแล้วจะเห็นได้ว่า ไม่มีข้อไหนเลยที่กล่าวถึงอำนาจของสภาในการเพิกถอนใบอนุญาตที่ไม่ได้กำหนดวันที่หมดอายุ(ตลอดชีพ) หรือการจำกัดอายุใบอนุญาตโดยมีระยะเวลา(5 ปี) หรือการผูกอาจะแนการศึกษาต่อเนื่องมาเป็นเกณฑ์พิจารณาต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดให้กระทำได้

อีกทั้งการห้ามบุคคลใดประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดเว้นแต่ได้รับใบอนุญาตนั้นเป็น การจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ซึ่งตามมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้การจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะ ด้วยเหตุนี้ การจะกำหนดอายุใบอนุญาตขึ้นไว้จึงเท่ากับเป็นการจำกัดระยะเวลาการประกอบอาชีพไปด้วย ซึ่งการจะกระทำเช่นนั้นได้ต้องกำหนดไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายวิชาชีพเฉพาะเท่านั้น (ก็ต้องกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ เท่านั้น)

ในส่วนปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมายดังกล่าวนี้ ได้มีตัวอย่างความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่) เรื่องการกำหนดให้แพทย์ต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทย์สภาซึ่งอาจนำมาเทียบเคียงได้ ซึ่งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาสรุปใจความได้ว่า การออกข้อบังคับแพทยสภาเป็นการออกกฎโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 จึงสามารถกำหนดเรื่องต่างๆ ได้เพียงภายในขอบเขตที่พระราชบัญญัตินี้กล่าวให้อำนาจไว้ เมื่อมาตรา 21 (3) (จ) และมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมฯ บัญญัติให้แพทยสภาให้อำนาจออกข้อบังคับแพทยสภาในเรื่องหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาต โดยไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวบัญญัติให้ใบอนุญาตนั้นต้องมีอายุใบอนุญาตหรือมีการต่ออายุใบอนุญาตไว้ด้วย ย่อมมีผลทำให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมสามารถใช้ได้ตลอดไปจนกว่าจะมีการเพิกถอนตามเงื่อนไขของกฎหมาย การจะมีข้อกำหนดในข้อบังคับแพทยสภาให้ใบอนุญาตสิ้นอายุตามระยะเวลาที่กำหนดและต้องต่อใบอนุญาตจึงเป็นการออกข้อบังคับเกินขอบเขตที่พระราชบัญญัติให้อำนาจไว้ และโดยที่การห้ามบุคคลใดประกอบวิชาชีพเวชกรรมเว้นแต่ได้รับใบอนุญาตนั้นเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ซึ่งตามมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้การจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะ ด้วยเหตุนี้การจะกำหนดอายุใบอนุญาตขึ้นไว้จึงเท่ากับเป็นการจำกัดระยะเวลาการประกอบอาชีพไปด้วย ซึ่งการจะกระทำเช่นนั้นได้ต้องกำหนดไว้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเท่านั้น ดังเช่นที่มีการบัญญัติไว้โดยเฉพาะในกฎหมายประกอบวิชาชีพอื่นๆ ในการนี้แพทยสภาจึงไม่มีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อกำหนดอายุใบอนุญาตและการต่อใบอนุญาตประกอบ

วิชาชีพเวชกรรมทั้งแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมไปแล้วและแพทย์ที่เพิ่งจบใหม่ รวมทั้งไม่สามารถจะกำหนดเรื่องอายุใบอนุญาตและการต่อใบอนุญาตโดยการออกคำสั่งทางปกครองได้ (อ่านเพิ่มเติมความเห็นฉบับเต็มนี้ได้ที่สิ่งที่ส่งมาด้วย 1)

๒. จากข้อมูลของสภาวิชาชีพอื่นๆ เกิดข้อสงสัยว่าพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.

2525 แตกต่างจากพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 ในส่วนของอำนาจหน้าที่ของสภาทั้งสองนั้นแตกต่างกันอย่างไร ทำไมถึงมีผลทำให้แพทย์สภาออกข้อบังคับเพื่อกำหนดอายุใบอนุญาตไม่ได้แต่สภาการพยาบาลถึงกลับทำได้อยู่ ข้าพเจ้ายอมรับว่ายังสังเกตไม่เห็นข้อแตกต่างของพระราชบัญญัติทั้งสอง และไม่ทราบถึงรายละเอียดปลีกย่อยที่อาจมี เช่น ได้มีการออกพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ...) ที่อาจทำให้สภาการพยาบาลออกข้อบังคับแก้ไขอายุใบอนุญาตได้ และไม่ทราบว่าสมาชิกสภาการพยาบาลได้มีการทักท้วงหรือยื่นข้อสงสัยนี้ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ออกความเห็นทางกฎหมายหรือยังก่อนออกข้อบังคับ ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าสภาการพยาบาลก็น่าจะออกข้อบังคับกำหนดอายุใบอนุญาตเกินขอบเขตอำนาจเช่นเดียวกัน เพียงแต่ไม่มีผู้ใดทักท้วงและยื่นเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาออกความเห็นจนกลายเป็นข้อปฏิบัติสืบเนื่องกันมา ซึ่งการผูกข้อกำหนดการต่ออายุใบอนุญาตเข้ากับการเก็บหน่วยคะแนนการศึกษาต่อเนื่องนั้นผลดีก็มากแต่ผลเสียก็มี เช่นทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการเข้าอบรม ก่อให้เกิดภาระการเดินทางไกลสำหรับพยาบาลที่ปฏิบัติงานในชุมชน ไม่มีเวลาศึกษาเนื่องจากมีภาระงานประจำมาก เจ้าหน้าที่น้อย เกิดความงังขาในค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่จัดเก็บ ติดตามอ่านกระทู้ปรับทุกข์ของพยาบาลบางส่วนได้ที่เว็บลิงค์ http://www.nursepsu.net/talks/view.php?qs_qno=292&PHPSESSID=7f4473cf48afce26f83af76043270b53

ในส่วนของสภาวิชาชีพอื่นๆ เช่น สภาทันตกรรมก็มิได้กำหนดอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทันตกรรมกำหนดเพียงดังต่อไปนี้พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ หมวด ๖ การสิ้นสุดของใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ข้อ ๒๑ ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) สมาชิกภาพของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมผู้นั้นสิ้นสุดลง (๒) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมผู้นั้นถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๕ ...

สภาเภสัชกรรมและสภาเทคนิคการแพทย์ก็มิได้ออกข้อบังคับที่กล่าวถึงอายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแต่อย่างใด ซึ่งข้าพเจ้าพยายามค้นหาในเว็บไซต์ทั้งของสภาทั้งสองและเว็บไซต์กฎหมายต่างๆ เท่าไรก็ไม่เจอบนแต่เพียงข้อบังคับว่าด้วยการเป็นสมาชิกสภาของทั้งสอง ส่วนสภาเภสัชกรรมได้ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดการศึกษาต่อเนื่องแต่ไม่ได้ใช้เป็นเงื่อนไขพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตเช่นเดียวกับสภาวิศวกร

สภาวิศวกร แม้สภาวิศวกรจะกำหนดอายุของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแต่ไม่ได้นำจำนวนหน่วยพัฒนามาใช้พิจารณาต่ออายุใบอนุญาต เมื่ออายุใบอนุญาตของสมาชิกหมดลงสภาจึงดำเนินการต่อให้สมาชิกที่ยื่นคำร้องตามกำหนดเวลา ส่วนการเก็บหน่วยคะแนนการศึกษาต่อเนื่องนั้นมีผลในเชิงเพิ่มวิทยฐานะพัฒนาเป็น

ผู้เชี่ยวชาญชำนาญในการประกอบวิชาชีพ มีสิทธิสามารถขยายขอบเขตในการปฏิบัติงานได้เพิ่มมากขึ้นกว่าสมาชิกปกติสามัญ

สภาสถาบันก็คล้ายกันกับสภาวิศวกรรม และสภาเภสัชกรรม ที่ไม่ได้นำจำนวนหน่วยพัฒนามาใช้พิจารณาเพื่อต่ออายุใบอนุญาต

๓. จากข้อสังเกตและความคิดเห็น ต่อข้อบังคับว่าด้วยใบอนุญาตและการต่อใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดต่างๆ ดังต่อไปนี้

การต่อใบอนุญาตและกำหนดระยะเวลาในการต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น ควรกำหนดขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ให้ผู้ขอต่อใบอนุญาตยืนยันว่าผู้นั้นยังคงมีสิทธิ และใช้สิทธิในการประกอบวิชาชีพโดยมิได้ถูกเพิกถอนการประกอบวิชาชีพแต่อย่างใด การนำเอาข้อบังคับว่าด้วยการพัฒนาวิชาชีพมาเป็นเหตุผลของการต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจึงขัดต่อวัตถุประสงค์ และนำไปสู่การตัดสิทธิ์การประกอบวิชาชีพ ทั้งที่มันเป็นศักดิ์และสิทธิ์ของเขาตามคุณวุฒิการศึกษาที่เขาได้เรียนรู้อมา การพัฒนาวิชาชีพโดยการเก็บหน่วยคะแนนจึงไม่อาจสำคัญเหนือคุณวุฒิเหนือกระบวนการที่มาของความเป็นนักกายภาพบำบัดไปได้

การเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการประกอบวิชาชีพ ต้องเป็นความสมัครใจอันเป็นสิทธิเสรีภาพของแต่ละบุคคล การออกข้อบังคับให้ทุกคนต้องเข้ารับการพัฒนาวิชาชีพตามวิธีทาง ที่สภาฯ กำหนดจึงมิใช่เป็นการกระทำโดยสมัครใจ ย่อมขัดต่อสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคล

การศึกษาเรียนรู้ต่อเนื่องเป็นสิ่งที่ดีและควรเป็นสิ่งที่ส่งเสริมคุณวุฒิให้กับผู้ประกอบวิชาชีพ กล่าวคือใครอยากได้ก็ไปอบรมศึกษา จบแล้วได้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นด้านนี้ ได้ขึ้นเงินเดือนหรือเงินตอบแทนเพิ่มพิเศษมากกว่าปกติ แต่ควรแยกประเด็นการพัฒนาออกจากการต่ออายุใบอนุญาต ผู้ที่ไม่ตามเก็บหน่วยคะแนนต้องยังคงสามารถประกอบอาชีพได้ตามศักดิ์และสิทธิ์ที่มีตามวุฒิการศึกษา และผ่านการสอบได้ใบอนุญาตมาอย่างถูกต้องตามขั้นตอน ไม่ใช่ให้นำเอาการเก็บหน่วยการศึกษาต่อเนื่องมาเป็นประเด็นหลักแล้วลิดรอนสิทธิในการประกอบอาชีพของสมาชิก ซึ่งสมาชิกบางส่วนอาจมีข้อจำกัดในหลายๆ ด้าน ทั้งความไม่สะดวก สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ฯลฯ

การพัฒนาวิชาชีพก็คือการพัฒนาสติปัญญาของผู้ประกอบวิชาชีพการพัฒนาสติปัญญานั้นมีหนทางอยู่ 3 วิธีการหรือหลักการคือ

- สุตมัยปัญญา คือ ความรู้จากการได้ยินได้ฟัง
- จินตมัยปัญญา คือ ความรู้จากการวิเคราะห์ วิจัย เรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ชัดเจน
- ภวานามัยปัญญา คือ ความรู้จากทำให้มาก ทำให้ชำนาญ หรือเรียกอีกทางหนึ่งว่าแจ้งประจักษ์เป็น

ความรู้จากความเป็นจริง เห็นจริง และทำจริง

ดังนั้นในวิธีการของการแสวงหาความรู้หรือการพัฒนาวิชาชีพนั้นก็จะดำเนินไปตามหลักการของการแสวงหาปัญญาดังกล่าว การพัฒนาวิชาชีพโดยการเก็บหน่วยคะแนนทางวิชาการจึงเป็นแค่เพียงวิธีการหนึ่งเท่านั้น ไม่สมควรนำมาพิจารณาแต่เพียงลำพังเพื่อตัดสินสิทธิในการประกอบวิชาชีพผู้ใด

การเข้าร่วมสัมมนาไม่ได้หมายความว่าผู้เข้าร่วมสัมมนาต้องการที่จะได้ความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นตามวัตถุประสงค์ และไม่ได้เป็นประกันว่าผู้ผ่านการสัมมนาจะมีความรู้ความสามารถเพิ่มพูนมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมซึ่งในยุค Internet World Wide Web เช่นปัจจุบันแหล่งความรู้มีอยู่มากมายแค่เพียงปลายนิ้วชี้

หากเก็บคะแนนกันจริงจังสภาพจำเป็นต้องให้เต็มต่อกับคนที่ทำงานอยู่ต่างจังหวัด ในชุมชนชนบท หรือในพื้นที่ที่ยากลำบากกับการทำกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมในเมืองใหญ่ และถือว่าการปฏิบัติงานในพื้นที่เหล่านั้นเอื้อหนุนต่อการพัฒนาวิชาชีพในสังคมท้องถิ่นซึ่งก็มีความสำคัญไม่น้อยไปด้วย

ควรเห็นคุณค่าของการทำงานจริง ปฏิบัติงานจริง เทียบเท่ากับงานด้านวิชาการเชิงความรู้ทางทฤษฎี ซึ่งวิธีการของการได้มาซึ่งคะแนนสำหรับการปฏิบัติงานจริงนั้นควรจะได้กำหนดให้มีขึ้นด้วย เพราะถือว่าการปฏิบัติงานอยู่เป็นประจำจนชำนาญนั้นเป็นการพัฒนาวิชาชีพควบคู่ไปด้วยกัน

การประกอบวิชาชีพในบางพื้นที่เช่นในชนบทอาจจะไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยทฤษฎีองค์ความรู้หรือทักษะใหม่ๆ ซึ่งถึงแม้มีโอกาสได้รู้แต่ไม่มีโอกาสได้ใช้มันก็ไม่เกิดความชำนาญและลี้ลือนไปในที่สุดอยู่ที่

การที่ผู้ประกอบวิชาชีพไม่พัฒนาตนเอง ไม่ขยันหาความรู้ และขาดทักษะ เมื่อทำงานผิดพลาดก็มีกลไกทางสังคมเข้ามาจัดการอยู่แล้ว ทั้งกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติวิชาชีพภาพยนตร์ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค

วัฒนธรรมการ Copy and Paste หรือ Rewrite เอกสารวิชาการจะเกิดขึ้นในวงการวิชาชีพเยอะขึ้น อีกทั้งเป็นช่องทางประกอบอาชีพรับจ้างแปลเอกสาร ค้าขายบทความตีพิมพ์ รับจ้างทำวิจัย และรับจัดทำผลงานเอกสารวิชาการมากขึ้น ส่วนสมาชิกที่ไม่มีเวลาจำเป็นต้องอาศัยพึ่งพิงบริการเหล่านี้และก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

จากเหตุผลที่แสดงข้างต้นข้าพเจ้าขอเสนอให้สภาทนายความออกข้อบังคับแก้ไขข้อบังคับว่าด้วยใบอนุญาตและการต่อใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ พ.ศ. ๒๕๕๑ เสียใหม่ ดังนี้

1. แก้ไขหมวด ๑ ข้อ ๔ ที่กำหนดให้ใบอนุญาตให้มีอายุห้าปี นับแต่วันที่สภาทนายความออกใบอนุญาตให้เปลี่ยนเป็น ให้ใบอนุญาตไม่มีกำหนดอายุ (คือตลอดชีพเช่นเดิม)
2. ยกเลิกหมวด ๒ ส่วนที่ ๑ ข้อ ๕ ที่กำหนดคุณสมบัติของผู้ต่อใบอนุญาตโดยนำการศึกษาต่อเนื่องมาเป็นเกณฑ์พิจารณา ให้ยกเลิกทั้งหมด

3. ให้ยกเลิกบทเฉพาะกาลข้อ ๕ ที่กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขา กายภาพบำบัด ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตาม พระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้มีอายุต่อไปอีกห้าปี ให้ยกเลิกทั้งหมด
4. ให้สภากายภาพบำบัดรายงานผลการดำเนินการพิจารณาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับหนังสือแสดงความ คิดเห็นนี้ลงในเว็บไซต์ของสภาเป็นระยะๆ

ซึ่งถ้าหากสภากายภาพบำบัดมีข้อสงสัยในตัวบทกฎหมายอาจเลือกส่งประเด็นข้อกฎหมายให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาออกความเห็นเป็นที่สุดได้ อย่างเช่นตัวอย่างของแพทยสภา หรืออีกทางหนึ่งถ้าหาก สภากายภาพบำบัดต้องการคงเจตนารมณ์ข้อบังคับเดิมนีไว้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แนะแนวทางปฏิบัติ ไว้ในกรณีของแพทยสภาแล้วก็คือสภาต้องออกกฎหมายพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติวิชาชีพ กายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสภาในการยกเลิก กำหนดหลักเกณฑ์ และแก้ไขอายุ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดเพิ่มเติมเข้าไปใหม่ ซึ่งข้าพเจ้าไม่ค่อยเห็นด้วยนักคงได้ชี้แจงไป ข้างต้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายชาญชัย พิชัยพรหม)

นักกายภาพบำบัดชำนาญการ สมาชิกสภากายภาพบำบัด

สภากายภาพบำบัด

ภายในสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
เลขที่ ๑๒๐ หมู่ ๓ ชั้น ๒ อาคารรวมหน่วยงานราชการ B
“ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐”
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐
โทร. ๐๒-๑๔๑-๔๒๘๑ โทรสาร. ๐๒-๑๔๑-๕๗๕๓
www.pt.or.th

Physical Therapy Council

The Government Complex Commemorating His Majesty
the King's 80th Birthday Anniversary 5th December, B.E.2550 (2007)
Building B, 2nd floor, 120 Moo 3 Chaengwattana Road, Lak Si
District, Bangkok 10210 Thailand
Tel. 662-141-4281 Fax. 662-143-9753
www.pt.or.th

ที่ สกภ. ๒๔๒/๒๕๕๓

๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓

เรื่อง การพิจารณาแก้ไขข้อบังคับสภากายภาพบำบัดว่าด้วยอายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
กายภาพบำบัด พ.ศ.๒๕๕๑

เรียน นายชาญชัย พิชัยพรหม

อ้างถึง บันทึกข้อความโรงพยาบาลพะเยา ฉบับลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๘/๒๕๔๗
  ๒. ประกาศสภากายภาพบำบัด เรื่อง การรับรองสถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่อง
สาขากายภาพบำบัด การรับรองหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษา
ต่อเนื่อง และการกำหนดหน่วยคะแนน พ.ศ.๒๕๕๒

ตามอ้างถึง ท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับสภากายภาพบำบัด ว่าด้วยอายุ
ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ และขอให้สภากายภาพบำบัด
ดำเนินการแก้ไขข้อบังคับฯ ดังกล่าว นั้น สภากายภาพบำบัด ขอชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้
เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน ดังต่อไปนี้

๑. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ อำนาจหน้าที่ของสภา
กายภาพบำบัดมีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๓ ซึ่งตามมาตรา ๒๓ บัญญัติว่า “ให้
คณะกรรมการ (สภากายภาพบำบัด) มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) บริหารและดำเนินกิจการสภา
กายภาพบำบัดตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ .... (๔) ออก
ข้อบังคับสภากายภาพบำบัดว่าด้วย.... (ณ) .... หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน
การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ....”
โดยเฉพาะบทบัญญัติตามมาตรา ๒๓ (๔) (ณ) นั้น จะมีเนื้อหาสาระสำคัญที่สอดคล้องและเกี่ยวข้อง
กับอำนาจหน้าที่ของสภากายภาพบำบัดตามมาตรา ๘ (๑) ซึ่งเป็นกรณีการรับขึ้นทะเบียนและออก
ใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

/ ดังนั้น พระราชบัญญัติ ...

ดังนั้น พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘ (๑) และ มาตรา ๒๓ (๑) , (๔) (ณ) จึงเป็นกฎหมายแม่บทที่เกี่ยวพันกันและบัญญัติถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภากายภาพบำบัด ในกรณีการรับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด รวมทั้งการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต โดยให้สภากายภาพบำบัด (คณะกรรมการ) มีอำนาจหน้าที่ในการออกข้อบังคับ (กฎหมายลำดับรองหรือกฎหมายลูก) เพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดไว้ จึงมิใช่เป็นกรณีที่สภากายภาพบำบัดออกข้อบังคับฯ เกินขอบเขตอำนาจของพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือเป็นการออกข้อบังคับฯ ที่ผิดระเบียบกฎหมายแต่ประการใด

๒. การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตของสภาวิชาชีพต่าง ๆ นั้น ย่อมมีวิธีการดำเนินการที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ เป็นไปตามที่บทบัญญัติของกฎหมายของแต่ละวิชาชีพให้อำนาจหน้าที่สภาวิชาชีพในการดำเนินการไว้ หากเปรียบเทียบอำนาจหน้าที่ระหว่างสภากายภาพบำบัดและแพทยสภา โดยพิจารณาจากบทบัญญัติในพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ กับพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ พบว่าพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๒๑ (๓) (จ) บัญญัติให้คณะกรรมการ (แพทยสภา) มีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนและการออกใบอนุญาต แบบและประเภทใบอนุญาต เท่านั้น โดยมีได้บัญญัติให้คณะกรรมการ (แพทยสภา) มีอำนาจหน้าที่ในการออกข้อบังคับ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๓ (๔) (ณ)

ดังนั้น อำนาจหน้าที่ของสภากายภาพบำบัดและแพทยสภา จึงมีความแตกต่างกัน โดยบทบัญญัติของกฎหมายในเรื่องของการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องของอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และไม่อาจนำความเห็นของที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกาตามที่ท่านกล่าวอ้างมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบังคับฯ ได้

๓. กรณีที่สภากายภาพบำบัดออกข้อบังคับฯ กำหนดอายุใบอนุญาตและให้มีการต่ออายุใบอนุญาต ไม่ถือว่าเป็นการตัดสิทธิหรือจำกัดเสรีภาพในการประกอบวิชาชีพแต่อย่างใด เนื่องจาก

๓.๑ บทบัญญัติดังกล่าวมิได้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ได้กระทำไปก่อนวันที่ข้อบังคับฯ นี้มีผลใช้บังคับแต่อย่างใด ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดยังคงสามารถประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดได้ต่อไป ใบอนุญาตไม่ได้ถูกเพิกถอน

๓.๒ การออกข้อบังคับฯ เป็นการบัญญัติให้สอดคล้องและเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๓ (๔) (ณ) ซึ่งกำหนดให้สภากายภาพบำบัดมีอำนาจหน้าที่ในการออกข้อบังคับฯ เพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต

/ ๓.๓ เพื่อมิให้เป็น ...

๓.๓ เพื่อมิให้เป็นทางเลือกปฏิบัติระหว่างใบอนุญาตเดิมกับใบอนุญาตที่จะ
ออกใหม่

๓.๔ การกำหนดอายุและต่ออายุใบอนุญาตยังเป็นประโยชน์หรือเป็นคุณแก่
ประชาชนผู้ใช้บริการที่จะได้รับบริการจากผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

๓.๕ เป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน

๓.๖ การกำหนดอายุใบอนุญาต ก็ไม่ได้หมายความว่า เมื่อครบกำหนดอายุ
ใบอนุญาตแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวไม่มีสิทธิประกอบวิชาชีพของตนได้อีกต่อไป หากแต่ยังมี
สิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าวต่อไปได้ เมื่อได้ต่อใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด จึงไม่ได้
เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบวิชาชีพแต่อย่างใด แต่การที่ได้รับใบอนุญาตโดยไม่มี
การกำหนดอายุ และผู้ได้รับใบอนุญาตไม่พัฒนาความรู้ ความสามารถเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ
ทำงาน กลับจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนผู้ใช้บริการได้

หลักการและเหตุผลต่าง ๆ ข้างต้นนี้ ปรากฏอยู่ในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
ที่ ๒๘/๒๕๔๗ ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลฟ้องร้องสภาการพยาบาลที่ได้ตรากฎหมาย
กำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตนั้น ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ อันเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการ
ประกอบอาชีพหรือไม่ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในกรณีดังกล่าวว่า ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่ง
มาด้วย ๑. ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๗ บัญญัติว่า
“คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่น
ของรัฐ” สภากายภาพบำบัด ได้นำหลักการและเหตุผลต่าง ๆ ในคำวินิจฉัยดังกล่าวมาเป็นแนวทาง
พิจารณาข้อบังคับสภากายภาพบำบัด ว่าด้วยอายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด
พ.ศ.๒๕๕๑ จากหลักการและเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว สภากายภาพบำบัด จึงไม่อาจดำเนินการแก้ไข
ข้อบังคับฯ ดังกล่าวให้ตามความประสงค์ของท่านได้

๔. สำหรับหลักการในเรื่องของการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อเก็บหน่วยคะแนนมาใช้ในการ
ต่ออายุใบอนุญาตนั้น มีเหตุผลที่เป็นสาระสำคัญดังนี้ วิชาการและองค์ความรู้ทางด้านกายภาพบำบัด
และการแพทย์อื่น ๆ นั้น มิได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ แต่มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา
ผู้ประกอบวิชาชีพ จึงจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน
พัฒนาตนเองให้ทันต่อวิทยาการความก้าวหน้าทางด้านกายภาพบำบัดและการแพทย์อื่น ๆ อันเป็น
การคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน

ดังนั้น กระบวนการทางด้านการศึกษาต่อเนื่อง จึงถูกนำมาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือใน
การปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานทางด้านวิชาชีพโดยส่วนรวม
และนำความรู้ที่ได้รับไปเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งอย่างน้อยก็เป็นเครื่องบ่งชี้ได้ว่า
ผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดนั้น ได้ผ่านกลไกในการพัฒนาองค์ความรู้ทาง

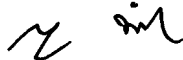
/ ด้านกายภาพบำบัด ...

ด้านกายภาพบำบัดและการแพทย์อื่น ๆ มาแล้ว ซึ่งเป็นการคุ้มครองประชาชนผู้มารับบริการและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการบัญญัติให้มีพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗ และจัดตั้งสภากายภาพบำบัดขึ้นมา เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน

๕. การเก็บหน่วยคะแนนเพื่อมาใช้ในการต่ออายุใบอนุญาตนั้น มิได้มีกิจกรรมแค่เพียงการอบรมสัมมนาทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายให้สมาชิกซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพได้มีการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพ หรือวิชาการ หรือมีส่วนร่วมในพัฒนาวิชาชีพ บุคลากรและพัฒนาตนเอง เช่น การศึกษาหรือเรียนรู้ด้วยตนเอง การเป็นนักกายภาพบำบัดที่เสี่ยงสำหรับนักศึกษากายภาพบำบัดในหลักสูตรต่าง ๆ การเสนอผลงานทางวิชาการ การตีพิมพ์บทความทางกายภาพบำบัดในวารสาร (Publication) เป็นต้น รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒. ซึ่งขณะนี้ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องสภากายภาพบำบัด ได้เริ่มดำเนินการบริหารจัดการและพัฒนาาระบบต่าง ๆ ไปแล้วบางส่วน อีกทั้งได้ดำเนินการร่างคู่มืออธิบายวิธีการดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเตรียมแจกจ่ายให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพได้รับทราบและนำไปใช้ในเป็นแนวทางปฏิบัติ คาดว่าน่าจะเสร็จสมบูรณ์ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๔

๖. สภากายภาพบำบัดขอยืนยันว่า ได้บริหารและดำเนินกิจการต่าง ๆ อยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภากายภาพบำบัดทุกประการ โดยยึดมั่นตามเจตนารมณ์ในการตรากฎหมายวิชาชีพกายภาพบำบัดและการจัดตั้งสภากายภาพบำบัดขึ้นมา เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน ทั้งนี้ คำนึงถึงประโยชน์ของวิชาชีพกายภาพบำบัด ประชาชน และสังคมโดยรวมเป็นสำคัญ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวกฤษณา พิชิตพร)

นายกสภากายภาพบำบัด

สภากายภาพบำบัด

โทร. ๐-๒๑๔๑-๔๒๘๑

โทรสาร. ๐-๒๑๔๓-๙๗๕๓

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ๓๒๖ ถนนจักรเพชร แขวงวังบูรพาภิรมย์
เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐ โทร. ๖๒๓ - ๙๖๐๐ - ๓๕

สรุปผลการพิจารณาวินิจฉัยตามคำวินิจฉัยที่ ๒๘/๒๕๔๗

ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

เรื่อง ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๕๐

สรุปข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า พันเอกหญิง พวงจันทร์ วงศ์วิเศษ (ผู้ฟ้องคดีที่ ๑) ได้ยื่นฟ้องสภาการพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๗๔/๒๕๔๕ นางสาวสุดา เหล่าสกุลเจริญ (ผู้ฟ้องคดีที่ ๒) ได้ยื่นฟ้องสภาการพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๑๙/๒๕๔๕ และนางสาวฐานีย์ จินายน (ผู้ฟ้องคดีที่ ๓) ได้ยื่นฟ้องสภาการพยาบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๕๔/๒๕๔๕ ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีทั้งสามเรื่องมีข้อหาอย่างเดียวกัน จึงมีคำสั่งให้รวมคดีทั้งสามเรื่องเข้าด้วยกันเพื่อพิจารณาพิพากษารวมกัน

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ฟ้องว่าได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน ในสาขาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๐ และวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๒๓ ตามลำดับ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ สำหรับผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ฟ้องว่าได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๕ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ใบอนุญาตดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้มีการหมดอายุไว้แต่อย่างใด ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้เสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยกำหนดให้ใบอนุญาตทุกประเภทมีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ได้บัญญัติให้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ หรือใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

พ.ศ. ๒๕๒๘ มีอายุต่อไปอีกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีผลทำให้ใบอนุญาตดังกล่าวหมดอายุลงในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่า มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่บัญญัติให้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาการพยาบาล สาขาการผดุงครรภ์ และสาขาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ หรือใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ที่ยังมีผลอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมีอายุต่อไปอีกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นการบัญญัติกฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการประกอบอาชีพ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๕๐ ศาลปกครองกลางจึงส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง การตราพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยไว้ว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๔ มิได้ให้สิทธิที่จะโต้แย้งว่า กฎหมายตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่ ทั้งนี้ ตามคำวินิจฉัยที่ ๓๕-๓๖/๒๕๔๔

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับย้อนหลังอันไม่เป็นคุณ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

สำหรับประเด็นที่สองนี้ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยมีได้ระบุว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตราใดไม่เป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย

ประเด็นที่สาม พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๕๐ หรือไม่

ประเด็นนี้ ผู้ร้องโต้แย้งว่า มาตรา ๒๑ ของพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่บัญญัติให้ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน

ในสาขาการพยาบาล สาขาการผดุงครรภ์ และสาขาการพยาบาลและผดุงครรภ์ ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ หรือใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ที่ยังมีผลอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมีอายุต่อไปอีกห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นการบัญญัติกฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการประกอบอาชีพ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๕๐

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ บัญญัติให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม และการจำกัดเสรีภาพเช่นนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข ปลอดภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือขจัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน และมาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติที่ประกันความมั่นคงแห่งสิทธิ การจะจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องกระทำภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้น

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า บทบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้กระทบกระเทือน การปฏิบัติงานของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ได้กระทำไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแต่อย่างใด อีกทั้งบทบัญญัติมาตรา ๒๑ เป็นการบัญญัติให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้ใบอนุญาตที่จะออกใหม่มีอายุห้าปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต เพื่อมิให้เป็นทางเลือกปฏิบัติระหว่างใบอนุญาตเดิมกับใบอนุญาตที่จะออกใหม่ นอกจากนั้นการกำหนดอายุและต่ออายุใบอนุญาตยังเป็นประโยชน์หรือเป็นคุณแก่ประชาชนผู้ใช้บริการที่จะได้รับบริการจากผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง เป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน และการกำหนดอายุใบอนุญาต ก็ไม่ได้หมายความว่า เมื่อครบกำหนดอายุใบอนุญาตแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวไม่มีสิทธิประกอบวิชาชีพของตนได้อีกต่อไป หากแต่ยังมีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าวต่อไปได้เมื่อได้ต่อใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด จึงไม่ได้เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบวิชาชีพแต่อย่างใด แต่การที่ผู้ได้รับใบอนุญาตโดยไม่มีกำหนดอายุ และผู้ได้รับใบอนุญาตไม่พัฒนาความรู้ ความสามารถเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน กลับจะทำให้เกิดความเสียหายแก่

ประชาชนผู้ใช้บริการได้ ดังนั้น มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๕๐

คำวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญโดยมติเอกฉันท์ จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๕๐

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

ประกาศสภากายภาพบำบัด

เรื่อง การรับรองสถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่องสาขากายภาพบำบัด การรับรองหลักสูตร
และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง และการกำหนดหน่วยคะแนน

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ แห่งข้อบังคับสภากายภาพบำบัด ว่าด้วยการศึกษาต่อเนื่อง
เพื่อการต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๕๑ สภากายภาพบำบัด
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภากายภาพบำบัด จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“การศึกษาต่อเนื่อง” หมายความว่า กิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทาง
วิชาการและวิชาชีพ หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาบุคลากรหรือพัฒนาวิชาชีพ และหมายความรวมถึง
การศึกษาหรือการฝึกอบรมระยะสั้นที่จัดขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบวิชาชีพ
กายภาพบำบัด

“ศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง” หมายความว่า ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องสภากายภาพบำบัด

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง

“กิจกรรม” หมายความว่า กิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่องเพื่อการต่ออายุใบอนุญาต
เป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

“หน่วยคะแนน” หมายความว่า จำนวนนับของกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งตีค่า
เป็นหน่วยคะแนนหรือเครดิตตามเกณฑ์ที่สภากายภาพบำบัดกำหนด

ข้อ ๒ สถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่อง แบ่งเป็น

๒.๑ สถาบันหลัก

๒.๒ สถาบันสมทบ

ข้อ ๓ สถาบันหลัก คือ สถาบันที่สามารถจัดหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องได้หลายรูปแบบ
ตามลักษณะของสถาบัน ดังนี้

๓.๑ สถาบันการศึกษาที่ทำการสอนหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพกายภาพบำบัด
ที่ได้รับการรับรองสถาบันการศึกษาจากสภากายภาพบำบัด

๓.๒ สถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยมากกว่า ๕๐๐ เตียงขึ้นไป หรือเป็นสถานพยาบาลที่ให้บริการผู้ป่วยเฉพาะโรค หรือเฉพาะกลุ่ม ทั้งนี้ สถานพยาบาลดังกล่าวจะต้องมีหน่วยงานกายภาพบำบัด อยู่ในโครงสร้างการบริหารอย่างเป็นทางการ

๓.๓ สภากายภาพบำบัด

๓.๔ สมาคมกายภาพบำบัดแห่งประเทศไทย

๓.๕ สถาบันอื่น ๆ ที่มีลักษณะแตกต่างไปจาก ๓.๑-๓.๔ แต่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔

ข้อ ๔ สถาบันหลัก จะต้องมียุทธศาสตร์ ดังนี้

๔.๑ มีการจัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องมาแล้ว โดยมีการจัดประชุมวิชาการประจำปีและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง และมีเจ้าหน้าที่ประจำ

๔.๓ มีระบบสารสนเทศที่สามารถเชื่อมต่อกับศูนย์การศึกษาต่อเนื่องได้

ข้อ ๕ สถาบันหลักมีหน้าที่

๕.๑ วางแผนการบริหารจัดการในการบันทึกจำนวนหน่วยคะแนนของผู้เข้าศึกษา หรือฝึกอบรมในหลักสูตร

๕.๒ จัดการศึกษาต่อเนื่องที่ได้รับการรับรองจากศูนย์การศึกษาต่อเนื่องและมีการประเมินการจัดการศึกษาต่อเนื่องของตนเอง

๕.๓ ออกหลักฐานรับรองการเข้าศึกษาหรือฝึกอบรมในหลักสูตรและหรือกิจกรรม

๕.๔ พิจารณาและให้ความยินยอมสถาบันที่ยื่นขอเป็นสถาบันสมทบ

๕.๕ จัดทำระบบและบันทึกหน่วยคะแนนของผู้เข้าศึกษาหรือฝึกอบรมในหลักสูตร และหรือกิจกรรมที่สถาบันจัดเอง และที่จัดโดยสถาบันสมทบ ลงในฐานข้อมูลของศูนย์การศึกษาต่อเนื่องโดยตรง

๕.๖ ตรวจสอบข้อมูลของหลักสูตร และหรือกิจกรรมและการบันทึกหน่วยคะแนนของผู้เข้าศึกษาหรือฝึกอบรมในหลักสูตร และหรือกิจกรรมให้เป็นปัจจุบัน

๕.๗ จัดกิจกรรมตาม ๑๑.๑.๑ ได้ครบ ๔ กิจกรรม ซึ่งรวมถึงการจัดประชุมวิชาการประจำปีด้วย

๕.๘ บริหารจัดการหลักสูตร และหรือกิจกรรมที่สถาบันจัดเอง และสนับสนุนการจัดหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องของสถาบันสมทบให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๕.๙ ประเมินสถาบันสมทบเป็นระยะ ๆ เพื่อให้หลักสูตรและหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องที่จัดมีมาตรฐาน

๕.๑๐ รายงานผลงานประจำปีต่อศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง โดยครอบคลุมทุกหลักสูตร และ/หรือกิจกรรมที่สถาบันจัดเอง และที่จัดโดยสถาบันสมทบ พร้อมหน่วยคะแนน

ข้อ ๖ สถาบันสมทบ คือ สถาบันที่สามารถจัดหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษา ต่อเนื่องได้ตามลักษณะของสถาบันดังนี้

๖.๑ สถาบันการศึกษา สถานพยาบาล หรือหน่วยงานที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๓ ที่ประสงค์จะสมัครเป็นสถาบันสมทบ

๖.๒ สถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไม่เกิน ๕๐๐ เตียง ทั้งนี้ สถานพยาบาล ดังกล่าวจะต้องมีฝ่ายกายภาพบำบัดหรือกลุ่มงานกายภาพบำบัดอยู่ในโครงสร้างการบริหารอย่างเป็นทางการ

๖.๓ สถาบันอื่นที่มีลักษณะแตกต่างไปจาก ๖.๑ – ๖.๒ แต่มีคุณสมบัติตามข้อ ๓

ข้อ ๗ สถาบันสมทบ จะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๗.๑ มีกิจกรรมวิชาการเป็นประจำ

๗.๒ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง และมีเจ้าหน้าที่ประจำ

๗.๓ มีระบบสื่อสารสามารถติดต่อกับสถาบันหลักได้

ข้อ ๘ สถาบันสมทบ มีหน้าที่

๘.๑ วางแผนการบริหารจัดการในการรับรอง การบันทึกกิจกรรมการศึกษา ต่อเนื่อง และจำนวนหน่วยคะแนนตามที่ศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง กำหนด

๘.๒ จัดการศึกษาต่อเนื่องที่ได้รับการรับรองจากศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง และมีการ ประเมินการจัดการศึกษาต่อเนื่องของตนเอง

๘.๓ ออกหลักฐานรับรองการเข้าศึกษาหรือฝึกอบรมในหลักสูตรและหรือกิจกรรม การศึกษาต่อเนื่อง

๘.๔ ตรวจสอบข้อมูลการศึกษาต่อเนื่อง และบันทึกหน่วยคะแนนการศึกษา ต่อเนื่องของผู้เข้าศึกษาหรือฝึกอบรมในหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง ให้เป็นปัจจุบัน

๘.๕ แจ้งรายชื่อผู้ที่เข้าศึกษาหรือฝึกอบรมในหลักสูตร และหรือกิจกรรม การศึกษาต่อเนื่อง และหน่วยคะแนนที่ได้รับไปยังสถาบันหลัก เพื่อการบันทึกลงในฐานข้อมูลของศูนย์ การศึกษาต่อเนื่อง

๘.๖ จัดทำแผนการจัดหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องประจำปี ที่ ได้รับการรับรองจากศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง ส่งไปยังสถาบันหลัก

ข้อ ๙ ขั้นตอนการรับรองสถาบันหลักและสถาบันสมทบ

๙.๑ สถาบันที่ประสงค์จะขอสมัครเป็นสถาบันหลัก หรือสถาบันสมทบ ให้ยื่นคำ ขอต่อนักศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง ตามแบบ ศ.น.สกก.๑ หรือแบบ ศ.น.สกก.๒ แล้วแต่กรณี ทำประกาศนี้ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียมและหลักฐานต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในคำขอ

๕.๒ ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องจะเป็นผู้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถาบัน เพื่อให้ สภากายภาพบำบัดพิจารณารับรองสถาบันที่จัดการศึกษาต่อเนื่อง กรณีที่ให้การรับรองจะกำหนดให้ สสถาบันหลัก หรือรหัสสถาบันสมทบให้แล้วแจ้งผลการพิจารณาให้สถาบันทราบ

ข้อ ๑๐ ให้สถาบันหลักหรือสถาบันสมทบที่ได้รับการรับรองดำเนินการ ดังนี้

๑๐.๑ ส่งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร และหรือกิจกรรม การศึกษาต่อเนื่องเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษาต่อเนื่องตาม ระยะเวลาที่ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องกำหนด

๑๐.๒ ดำเนินการจัดหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องได้ภายในห้าปี นับแต่วันที่สภากายภาพบำบัดให้การรับรองสถาบัน

ข้อ ๑๑ การศึกษาต่อเนื่อง แบ่งได้ ดังนี้

๑๑.๑ การเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพหรือวิชาการ ได้แก่

๑๑.๑.๑ การเข้าร่วมฟังบรรยาย อภิปราย สัมมนา อบรม พื้นฟูวิชาการ

(๑) การประชุมวิชาการประจำปี

(๒) อบรมพื้นฟูวิชาการ หรือการอบรมระยะสั้น

(๓) อบรมเชิงปฏิบัติการ

(๔) การสัมมนาทางวิชาการ

(๕) การอภิปรายหมู่

(๖) การบรรยายทางวิชาการที่จัดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(ชุดบรรยายทางวิชาการ)

(๗) การบรรยายพิเศษ

(๘) การฝึกอบรมกายภาพบำบัดระยะสั้น

๑๑.๑.๒ การศึกษาหรือเรียนรู้ด้วยตนเอง

(๑) การเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น คอมพิวเตอร์ (CAI, Internet, CPTE)

(๒) การประเมินและทบทวนความรู้ด้วยตนเอง โดยสื่อสำเร็จรูป (Self assessment & review)

๑๑.๑.๓ การศึกษาในหลักสูตรและ/หรือการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับสาขา การแพทย์หรือทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ

๑๑.๑.๔ การเพิ่มพูนความรู้อื่นๆ นอกจาก ๑๑.๑.๑-๑๑.๑.๓ สภากายภาพบำบัด จะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

๑๑.๒ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนานุเคราะห์ หรือพัฒนาวิชาชีพ ได้แก่

- ๑๑.๒.๑ การตีพิมพ์บทความทางกายภาพบำบัดในวารสาร (Publication)
 (๑) วารสารนานาชาติ (Index Medic us, Citation Index etc.)
 (๒) วารสารในประเทศ (Non-Index Medic us Journal)

๑๑.๒.๒ การแต่งตำรา ไม่น้อยกว่า ๕๐ หน้า A๔ ใน ๑ เล่ม

๑๑.๒.๓ การเสนอผลงานทางวิชาการ (Scientific presentation)

๑๑.๒.๔ การกลั่นกรองบทความโดยคณะกรรมการ

(Editorial peer reviews)

๑๑.๒.๕ การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

๑๑.๒.๖ การกลั่นกรองโครงร่างงานวิจัย หรือตรวจสอบคุณภาพงานวิจัย

(Proposal and editorial reviews)

๑๑.๒.๗ การอ่านผลงานเพื่อประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

(Peer review reader)

๑๑.๒.๘ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันในการสอบป้องกัน

วิทยานิพนธ์ (External examiner)

๑๑.๒.๙ การเป็นวิทยากร หรือผู้อภิปรายร่วม ในกิจกรรมตาม ๑๑.๑.๑

๑๑.๒.๑๐ เป็นนักกายภาพบำบัดพี่เลี้ยงสำหรับนักศึกษากายภาพบำบัดใน

หลักสูตรต่าง ๆ

๑๑.๒.๑๑ การสร้างสื่อการศึกษาพร้อมแบบทดสอบ (Internet CPTE,

Computer-assisted -instruction and other test producer)

๑๑.๒.๑๒ โครงการบริการวิชาการสำหรับประชาชนหรือ โครงการสร้างสรรค์ระบบหรือกิจกรรมการให้บริการ

๑๑.๒.๑๓ สร้างหรือพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงาน หรือคู่มือการปฏิบัติงาน

(Clinical physical therapy practice guideline)

๑๑.๒.๑๔ กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ด้านกายภาพบำบัดและสุขภาพแก่ประชาชน (Physical therapy and health education provider) ที่ไม่ใช่งานประจำ

๑๑.๒.๑๕ นวัตกรรมด้านกายภาพบำบัดและสุขภาพ (Innovation for physical therapy and health)

๑๑.๒.๑๖ กิจกรรมอื่นๆ นอกจาก ๑๑.๒.๑ – ๑๑.๒.๑๕ สภากายภาพบำบัดพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

๑๑.๓ การเข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพกายภาพบำบัดเฉพาะทางหรือกายภาพบำบัดระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๑๒ การคิดหน่วยคะแนนการศึกษาต่อเนื่องตามข้อ ๑๑ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

๑๒.๑ การเข้าร่วมฟังบรรยาย อภิปราย สัมมนา อบรม ฟื้นฟูวิชาการตาม ๑๑.๑.๑ ให้คิดหน่วยคะแนน ๑ ชั่วโมงเท่ากับ ๑ หน่วยคะแนน ยกเว้นการอบรมเชิงปฏิบัติการให้คิด ๒ ชั่วโมงเท่ากับ ๑ หน่วยคะแนน

๑๒.๑.๑ ประชุมวิชาการทางกายภาพบำบัดในต่างประเทศให้คิดตามหน่วยคะแนนที่ได้รับจากองค์กรวิชาชีพกายภาพบำบัดของรัฐหรือของประเทศนั้นกำหนด

๑๒.๑.๒ ประชุมวิชาการ การอบรมสาขาการแพทย์ หรือทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพที่มีหน่วยคะแนนการศึกษาต่อเนื่อง ให้คิด ๑ ชั่วโมง เท่ากับ ๑ หน่วยคะแนน แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน ๒๐ หน่วยคะแนน ของการต่ออายุใบอนุญาตในแต่ละครั้ง

๑๒.๒ การศึกษาหรือเรียนรู้ด้วยตนเองตาม ๑๑.๑.๒ ให้แบบทดสอบ ๕ ข้อ คิดเป็น ๑ หน่วยคะแนน

๑๒.๓ การศึกษา และหรือฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์สุขภาพตาม ๑๑.๑.๓ คิดเป็น ๑๕ หน่วยคะแนนต่อปีการศึกษา แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๓๐ หน่วยคะแนนของการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดในแต่ละครั้ง

๑๒.๔ การเพิ่มพูนความรู้อื่น ๆ ตาม ๑๑.๑.๔ สภากายภาพบำบัดจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

๑๒.๕ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร หรือพัฒนาวิชาชีพ ตาม ๑๑.๒ ให้คิดหน่วยคะแนน ดังนี้

๑๒.๕.๑ ตีพิมพ์บทความทางกายภาพบำบัดในวารสาร (Publication)

(๑) วารสารนานาชาติ (Index Medic us, Citation Index etc.)

ชื่อแรก : เรื่องละ ๑๐ หน่วยคะแนน

ชื่ออื่น : เรื่องละ ๕ หน่วยคะแนน

(๒) วารสารในประเทศ (Non- Index Medic us Journal)

ชื่อแรก : เรื่องละ ๕ หน่วยคะแนน

ชื่ออื่น : เรื่องละ ๓ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๒ แต่งตำรา ไม่น้อยกว่า ๕๐ หน้า (ขนาด A๔) ต่อ ๑ เล่ม เท่ากับ ๑๐ หน่วยคะแนน (กรณีมีผู้แต่งมากกว่า ๑ คน ให้เฉลี่ยคะแนนตามสัดส่วนการแต่งตำรา)

๑๒.๕.๓ เสนอผลงานทางวิชาการ (Scientific presentation)

ชื่อแรก : เรื่องละ ๕ หน่วยคะแนน

ชื่ออื่น : เรื่องละ ๒ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๔ กลั่นกรองบทความโดยคณะบรรณาธิการ (Editorial peer reviews) เรื่องละ ๒ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๕ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เรื่องละ ๒ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๖ กลั่นกรองโครงร่างงานวิจัย หรือตรวจสอบคุณภาพ (Proposal and –editorial reviews) เรื่องละ ๒ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๗ อ่านผลงานเพื่อประเมินตำแหน่งวิชาการ (Peer review reader) รายละ ๕ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันในการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ External examiner เรื่องละ ๓ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๙ วิทยากร หรือผู้อภิปรายร่วม ในกิจกรรมตาม ๑๑.๑.๑ คนละ ๕ หน่วยคะแนน คะแนนต่อ ๑ ชั่วโมง

๑๒.๕.๑๐ นักกายภาพบำบัดที่เลี้ยงสำหรับนักศึกษากายภาพบำบัดในหลักสูตรต่าง ๆ ให้คิดหน่วยคะแนนตามชั่วโมงที่ฝึกปฏิบัติงาน ๑๐๕ ชั่วโมง คิดเป็น ๑ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๑๑ สร้างสื่อการศึกษาพร้อมแบบทดสอบ (Internet CPTE, Computer-assisted instruction and other test producer) ให้คิดหน่วยคะแนน ดังนี้

- สื่อเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง จากแหล่งข้อมูลเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงติดต่อกันทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ (Internet CPTE) ชื่อแรก ๕ หน่วยคะแนน ชื่ออื่น ๓ หน่วยคะแนน

- โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หรือชุดการเรียนพร้อมแบบทดสอบ ได้ ๑๐ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๑๒ โครงการบริการวิชาการสำหรับประชาชน หรือโครงการสร้างสรรค์ระบบหรือกิจกรรมการให้บริการ โครงการละ ๕ หน่วยคะแนน (รวมกันไม่เกิน ๕ คน)

๑๒.๕.๑๓ สร้างหรือพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานหรือคู่มือการปฏิบัติงาน (Clinical Physical therapy practice guideline) คนละ ๒ หน่วยคะแนน ต่อ ๑ เรื่อง

๑๒.๕.๑๔ กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ด้านกายภาพบำบัดและสุขภาพแก่ประชาชน (Physical therapy-and health education provider) ที่ไม่ใช่งานประจำ ครั้งละ ๒ หน่วยคะแนน

๑๒.๕.๑๕ นวัตกรรมบริการกายภาพบำบัดและสุขภาพ (Innovation for physical therapy and health)

(๑) ผู้ผลิตหลัก คิดเป็นเรื่อง หรือชิ้นละ ๑๐ หน่วยคะแนน

(๒) ผู้ผลิตรอง คิดเป็นเรื่อง หรือชิ้นละ ๕ หน่วยคะแนน

(รวมกันไม่เกิน ๕ คน)

๑๒.๖ กิจกรรมอื่น ๆ ตาม ๑๑.๒.๑๖ สภากายภาพบำบัดจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

๑๒.๗ การศึกษาในหลักสูตรการศึกษากายภาพบำบัดเฉพาะทาง หรือ กายภาพบำบัดระดับบัณฑิตศึกษา ให้คิดเป็น ๕๐ หน่วยคะแนน ต่อหลักสูตร

ข้อ ๑๓ หน่วยคะแนนการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อการต่ออายุใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพ กายภาพบำบัด ต้องเป็นหน่วยคะแนนที่เก็บสะสมในระยะเวลาห้าปี ตั้งแต่วันที่ออกใบอนุญาตจนถึง วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ และหน่วยคะแนนสะสมดังกล่าว จะใช้ต่ออายุใบอนุญาตฯ ได้เพียงครั้งเดียว

ข้อ ๑๔ ขั้นตอนการขอรับรองหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องสถาบันหลัก และสถาบันสมทบจะต้องยื่นคำขอรับรองหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง พร้อมหลักฐาน ต่อศูนย์การศึกษาต่อเนื่องก่อนดำเนินการ ตามแบบ ศ.น.สกก.๓ ท้ายประกาศนี้

๑๔.๑ โครงการประชุม หรือประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือสัมมนาทางวิชาการต้อง เสนอหลักฐานต่อศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง ก่อนดำเนินการ ไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน ครอบคลุมรายละเอียด ดังนี้

๑๔.๑.๑ ชื่อหัวหน้าและผู้ดำเนินการ โครงการประชุม หรือประชุมเชิงปฏิบัติการหรือสัมมนาทางวิชาการ

๑๔.๑.๒ หลักการและเหตุผล

๑๔.๑.๓ วัตถุประสงค์

๑๔.๑.๔ วิธีการดำเนินการประชุม

๑๔.๑.๕ วิทยากร หรือผู้สอน

๑๔.๑.๖ ตารางระยะเวลาการประชุม หรือสัมมนา

๑๔.๑.๗ ผู้เข้าร่วมการประชุม หรือสัมมนา และจำนวน

๑๔.๑.๘ งบประมาณ

๑๔.๑.๙ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑๔.๑.๑๐ เอกสารอ้างอิง (ถ้ามี)

๑๔.๒ โครงการการฝึกอบรมกายภาพบำบัดเฉพาะทางระยะสั้น ให้เสนอหลักฐาน ก่อนการดำเนินงานไม่น้อยกว่า ๖๐ วันครอบคลุมรายละเอียด ดังนี้

๑๔.๒.๑ ชื่อหลักสูตร

๑๔.๒.๒ ชื่อประกาศนียบัตร

๑๔.๒.๓ หน่วยงานที่รับผิดชอบ

๑๔.๒.๔ หลักการและเหตุผล

๑๔.๒.๕ วัตถุประสงค์ทั่วไป

๑๔.๒.๖ วัตถุประสงค์เฉพาะ

- ๑๔.๒.๗ องค์ประกอบของหลักสูตร
- ๑๔.๒.๘ ระยะเวลาการอบรม
- ๑๔.๒.๙ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรม
- ๑๔.๒.๑๐ การประเมินผลตลอดหลักสูตร
- ๑๔.๒.๑๑ เกณฑ์การประเมิน
- ๑๔.๒.๑๒ สถานที่แหล่งฝึกปฏิบัติ
- ๑๔.๒.๑๓ ชื่อรายวิชาย่อย และจำนวนหน่วยกิต (ทุกรายวิชา)
  - (๑) ลักษณะวิชา
  - (๒) วัตถุประสงค์ทั่วไป
  - (๓) วัตถุประสงค์เฉพาะ
  - (๔) การจัดการเรียนการสอน
  - (๕) การประเมินผล
  - (๖) สิ่งจบหัวข้อรายวิชาย่อยในสาขานั้น
- ๑๔.๒.๑๔ การบริหารจัดการหลักสูตร
  - (๑) คณะกรรมการหลักสูตร
  - (๒) คุณสมบัติของผู้สอน
- ๑๔.๒.๑๕ ปัจจัยเกื้อหนุน
  - (๑) ห้องเรียน
  - (๒) ห้องสมุด จำนวนหนังสือ/วารสาร
  - (๓) อัตราส่วนผู้สอนและผู้เรียน
  - (๔) แหล่งฝึกปฏิบัติ

๑๔.๓ แผ่นพับหรือเอกสารประชาสัมพันธ์หลักสูตร หรือ โครงการ (ถ้ามี)

๑๔.๔ ตัวอย่างหลักฐานการรับรองหน่วยคะแนนที่แจกผู้เข้าร่วมกิจกรรม (ถ้ามี)

ข้อ ๑๕ ศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง จะเป็นผู้พิจารณาให้การรับรองหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง กรณีที่ให้การรับรองจะกำหนดรหัสหลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่อง และจำนวนหน่วยคะแนนให้แล้วแจ้งผลการพิจารณาให้สถาบันทราบ

ข้อ ๑๖ หลักสูตร และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องที่ได้รับการรับรองจากศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแล้ว สามารถดำเนินกิจกรรมได้ ดังนี้

๑๖.๑ หลักสูตรการศึกษาหรือหลักสูตรฝึกอบรมกายภาพบำบัดเฉพาะทาง สามารถดำเนินกิจกรรมได้ภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องให้การรับรอง

๑๖.๒ หลักสูตรการศึกษาหรือหลักสูตรฝึกอบรมกายภาพบำบัดเฉพาะทางระยะสั้น และหรือกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องที่มีระยะเวลา ๑ วันถึง ๔ สัปดาห์ สามารถดำเนินกิจกรรมได้ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องให้การรับรอง

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สุมนา ตันทเศรษฐี

(นางสุมนา ตันทเศรษฐี)

นายกสภากายภาพบำบัด